

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**(Sundhedsloven)***Til nr. 1 (Redaktionelt)**

Der er tale om en redaktionel rettelse.

Til nr. 2 (Elektroniske helbredsoplysninger m.v.)

Det følger af bestemmelsen, at en patient har ret til oplysninger om mulige konsekvenser for behandlingsmuligheder, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger, hvis patienten frabeder sig videregivelse eller indhentning af helbredsoplysninger m.v.

Denne information har en nøje sammenhæng med den information, der efter de gældende regler skal gives efter sundhedslovens § 16, det vil sige information om vedkommendes helbredstilstand og om behandlingsmulighederne.

Bestemmelsen er relevant i forhold til sundhedslovens § 41, stk. 3, hvorefter en patient kan frabede sig, at oplysninger efter § 41, stk. 2, nr. 1, 2 og 3, videregives, og den foreslåede § 42 a, stk. 4, hvorefter en patient kan frabede sig, at en læge, sygeplejerske eller jordemoder ved opslag indhenter helbredsoplysninger m.v. efter § 42 a, stk. 1. Om § 42 a, stk. 4, samt informationsforpligtelsen i forbindelse med denne henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.1.1, og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 13.

Informationen skal – som i alle andre situationer – være afbalanceret og saglig, og den må således ikke lægge et utilbørligt pres på patienten til at undlade at frabede sig videregivelse eller indhentning af oplysninger.

Efter lovens § 16, stk. 6, fastsætter indenrigs- og sundhedsministeren nærmere regler om § 16-informations form og indhold. Indenrigs- og sundhedsministeren vil herunder kunne fastsætte regler om indholdet af information om mulige konsekvenser af at frabede sig videregivelse eller indhentning af helbredsoplysninger m.v. Der kan blandt andet fastsættes regler om, at informationen kan gives direkte af de pågældende sundhedspersoner eller i mere generel form, f.eks. ved patientinformationsmateriale i form af brochurer eller anden skriftlig vejledning.

Til nr. 3 (Elektroniske helbredsoplysninger m.v.)

De nuværende regler i lovens kapitel 9 vedrører tavshedspligt og betingelserne for, at en (afgivende) sundhedsperson kan *videregive* helbredsoplysninger m.v. Den foreslåede § 42 a indeholder imidlertid spe-

cifikke regler om en (modtagende) sundhedspersons adgang til at *indhente* oplysninger. Derfor foreslås kapitlets overskrift ændret, så det udtrykkeligt fremgår, at kapitlet også omfatter regler om indhentning af oplysninger.

Til nr. 4 (Elektroniske helbredsoplysninger m.v.)

Bestemmelsen er en konsekvens af, at sundhedslovens §§ 41-46 med den foreslåede § 42 a fremover også indeholder specifikke bestemmelser om en sundhedspersons adgang til at *indhente* oplysninger.

Til nr. 5 (Elektroniske helbredsoplysninger m.v.)

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.2.

Med bestemmelsen sikres, at en patient kan give samtykke til videregivelse af helbredsoplysninger m.v. med henblik på behandling af en anden patient. Dette kan f.eks. være relevant ved genetisk betingede sygdomme. Herudover kan bestemmelsen være relevant ved behandling af børn, hvis helbredstilstand kan være forårsaget af moderens helbredstilstand, alkoholmisbrug eller lign., under dennes graviditet.

Bestemmelsen suppleres af sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 4, hvorefter der også uden samtykke kan videregives oplysninger, hvis det er nødvendigt af væsentlige hensyn til andre, herunder andre patienter. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8.

De helbredsoplysninger m.v., som videregives efter § 41, stk. 1, og § 41, stk. 2, nr. 4, er også omfattet af journalføringsreglerne og aktindsigtsreglerne. Adgangen til aktindsigt for den patient, der aktuelt behandles, vil således blive reguleret af sundhedslovens kapitel 8.

Til nr. 6 og 7. (Elektroniske helbredsoplysninger m.v.)

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.3.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 41, stk. 2, nr. 2, sikres det, at der af hensyn til kvalitetssikring i sundhedsvæsenet, herunder sammenhæng mellem primær og sekundær sektor, kan ske videregivelse af et udskrivningsbrev fra en læge, der er ansat i sygehusvæsenet, til en praktiserende speciallæge, der har henvist patienten til sygehusbehandling, uanset at vedkommende ikke længere er i behandling hos speciallægen.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 41, stk. 2, nr. 3, sikres det endvidere, at videregivelse af udskrivningsbrev til en patients alment praktiserende læge eller til en praktiserende speciallæge, der har henvist pa-